

Contencios administrativ. Contestarea proceselor-verbale întocmite de comisia de soluționare a contestațiilor la barem și de comisia de organizare a concursului de promovare în funcții de execuție. Inadmisibilitate

Curtea de Apel Oradea - Secția comercială și de contencios administrativ, prin sentința civilă nr. 25/CA/2009 din 9 februarie 2009 a respins, ca inadmisibilă, acțiunea formulată de reclamantul G.O.D., în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Superior al Magistraturii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, prin acțiunea formulată reclamantul a solicitat: să se constate încălcarea de pârât a prevederilor art. 6 din Hotărârea C.S.M. nr. 684/2008 și a prevederilor art. 13 alin.1 lit. a, art. 2 și art. 9 alin. 13 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor; să se constate că i-a fost respinsă contestația formulată împotriva procesului verbal din data de 7 octombrie 2008, întocmit de comisia de soluționare a contestațiilor la barem, fără ca soluția de respingere să fie motivată; să se constate că i-a fost respinsă contestația la barem la disciplina drept penal cu aceleași argumente cu care s-a motivat admiterea contestației la disciplina drept procesual civil; să se modifice procesul-verbal din 7 octombrie 2008 la baremul pentru drept penal, privind pct. B.1, B.2 și A.7 de la capitolul „contestații respinse tribunale” în sensul „admiterii” contestațiilor, cât și procesul

verbal de soluționare a contestațiilor din aceeași dată în sensul admiterii contestației la punctaj și admiterii contestației la barem; să fie obligat pârâțul ca, în baza art. 26–28 din regulamentul de organizare a concursului, să-i recalculeze media generală, să modifice listele finale și să-l declare admis la concurs; să fie obligat pârâțul să-i comunice rezultatul final pentru ca, în baza art. 30 raportat la art. 27 din regulamentul menționat, să beneficieze de dreptul de a cere în termen de 6 luni valorificarea examenului pentru a fi promovat într-un post vacant.

A mai reținut instanța că excepția inadmisibilității acțiunii, invocată prin întâmpinare, este fondată, în speță fiind incidente dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. c și art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 din care rezultă că operațiunile administrative care au stat la baza emiterii unui act administrativ pot fi supuse controlului de legalitate numai odată cu actul final, fiind astfel inadmisibilă atacarea lor separată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, susținând că legiuitorul prevede posibilitatea atacării proceselor verbale de contestație, separat de actul administrativ, arătând în acest sens că, potrivit art. 20 alin. 4 teza a II-a din Regulament, în termen de 24 de ore de la afișarea baremelor se poate face contestația la acestea la

Institutul Național al Magistraturii, iar potrivit art. 24 alin. 2 Regulament, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatului privind notele obținute se poate formula contestație la Comisia de organizare.

Pe fond recurentul a reiterat argumentele din acțiunea și concluziile depuse în scris la instanța de fond, solicitând modificarea baremurilor și obligarea intimatului să reexamineze rezultatele concursului în ceea ce-l privește.

Recursul este nefondat.

Conform prevederilor art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, actul administrativ este „actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării sau organizării executării legii, dând naștere, modificând sau stingând raporturi juridice”.

Din conținutul noțiunii de act administrativ rezultă că, pentru a avea această calitate, actele emise de autoritățile publice trebuie să fie susceptibile de a da naștere, a modifica sau a stinge raporturi juridice, deci să fie capabile, prin ele însele, de a produce efecte juridice directe.

În cauza de față, se contestă procesele-verbale întocmite de Comisia de soluționare a Contestațiilor la barem și respectiv de Comisia de organizare a concursului, înscrisuri care nu au calitatea de acte administrative, în sensul prevăzut de lege, ci sunt operațiuni administrative premergătoare întocmirii actului administrativ, care este hotărâre de validare a concursului.

Legea prevede necesitatea întocmirii lor, anterior emiterii actului administrativ, dar nu prevede și posibilitatea atacării în instanță pe cale

separată, cu atât mai mult cu cât în speță, ceea ce se solicită nu este un control de legalitate, conform dispozițiilor mai sus menționate, ci corectarea baremurilor fixate pentru examen, cu toate consecințele ce ar decurge de aici, atribut cu caracter științific stabilit prin Regulament, în sarcina exclusivă a comisiilor de specialitate.

Criticile care vizează modul în care s-a rezolvat baremul și care erau răspunsurile corecte, indicându-se o modalitate de soluționare la disciplina drept civil, nu pot fi considerate ca fondate pentru că ele vizează evaluarea cunoștințelor, iar recursul trebuie să vizeze vicii de procedură privind desfășurarea concursului, iar instanța nu se poate transforma într-un arbitru în stabilirea răspunsurilor corecte, această atribuție fiind stabilită, prin Regulament, în sarcina comisiilor de specialitate.

Recurentul a invocat în susținerea punctului său de vedere decizia nr. 3289 din 27 iunie 2007 a acestei secții care însă a concluzionat că și potrivit practicii instanței europene a drepturilor omului nu există posibilitatea contestării la instanță a evaluării cunoștințelor și a experienței necesare pentru exercitarea unei profesii, ci pot fi contestate numai iregularități în organizarea unei asemenea evaluări.

Așa fiind, Curtea, constatând că potrivit art. 304 și 304¹ din Codul de procedură civilă, nu există motive de casare sau modificare a hotărârii pronunțate de instanța de fond a respins, ca nefondat, recursul.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 3546/24.06.2009, dosar nr. 1178/35/2008)